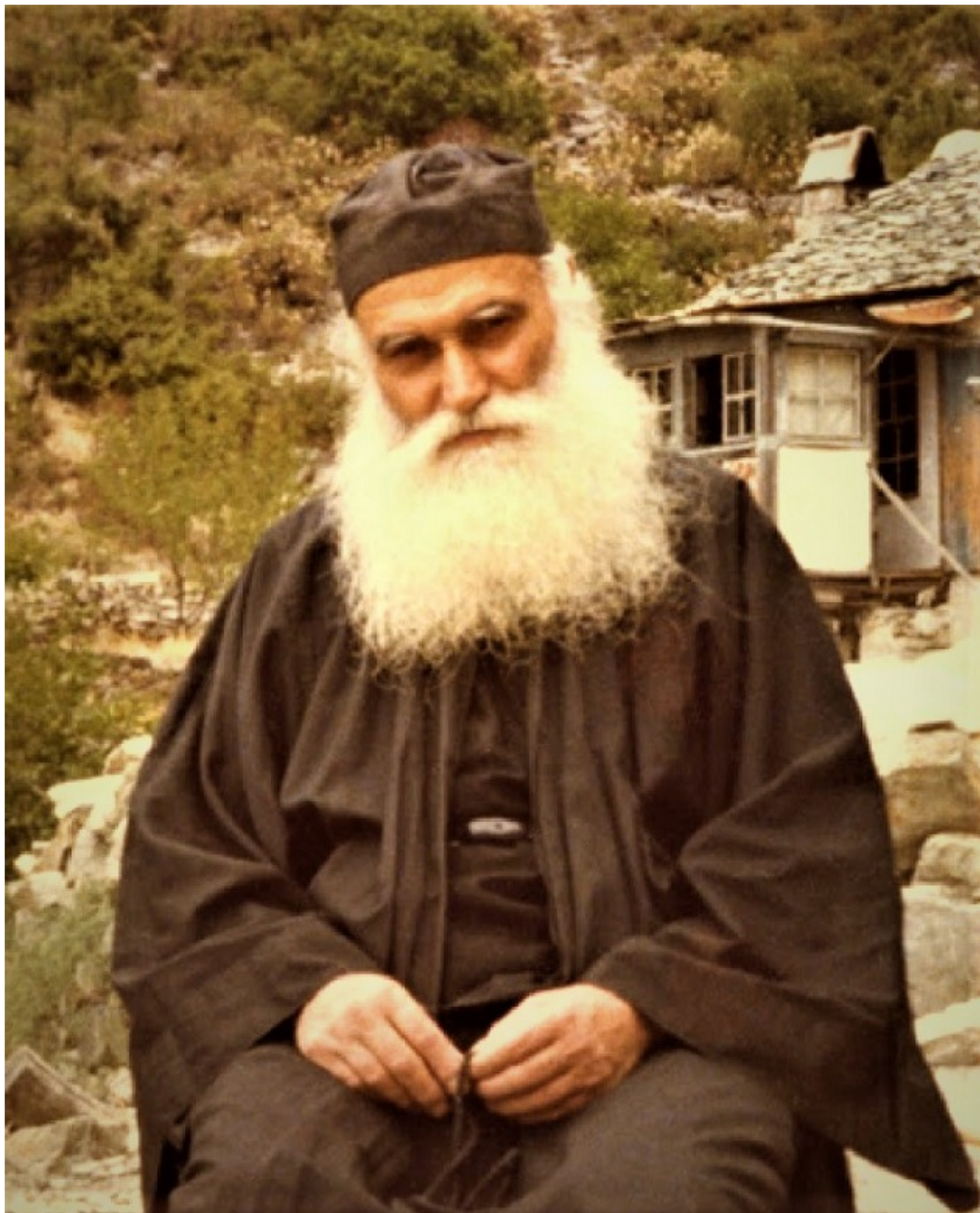
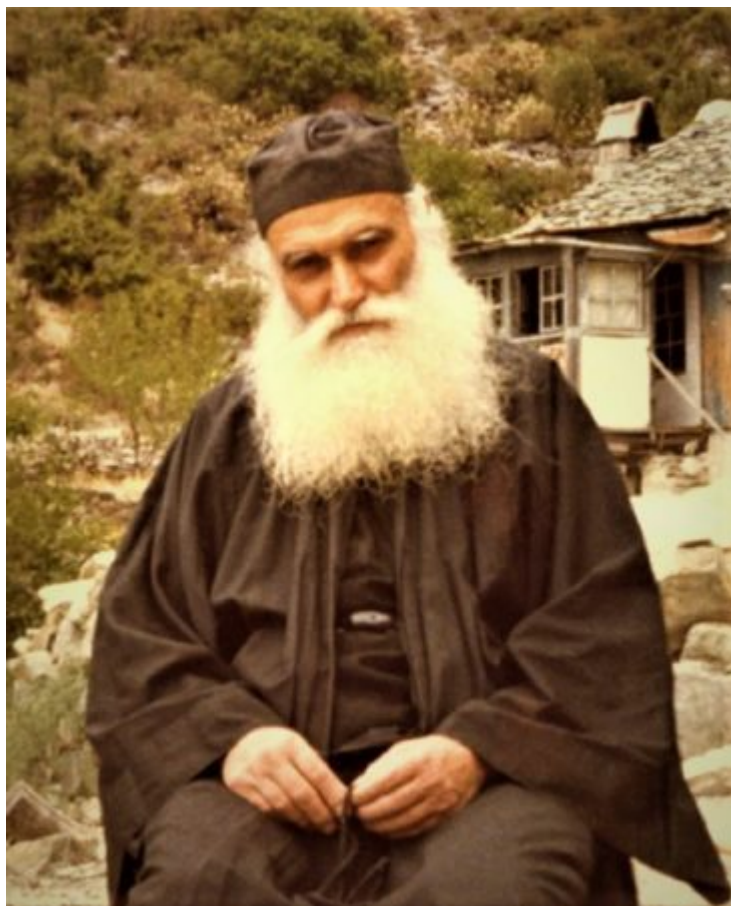

19 Οκτωβρίου 2018

Παράπονο κεκοιμημένων στον Γέροντα Εφραίμ Κατουνακιώτη!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης (1912-1998).

Όταν είχα γίνει ιερέυς, σκέφθηκα να μην μνημονεύω τους συγγενείς μου, παππούδες, γιαγιάδες κ.λπ. Έγραψα πρόχειρα τα ονόματά τους μ' ένα μολύβι και τα έβαλα εις τον ιερόν, μαζί με άλλα ονόματα που είχαμε, να τα μνημονεύει ο Γέροντας μου, ο π. Νικηφόρος.

Έτσι, πέρασαν αρκετές ημέρες και ήμουν σίγουρος ότι μνημονεύονται τα ονόματα. Ένα βράδυ, βλέπω εις τον ύπνο μου γερόντια, γριούλες, τους συγγενείς μου, όλους αυτούς που είχα γράψει πρόχειρα εις το χαρτί, να με πλησιάζουν και να μου λένε:
– Εσύ μας έγραψες, αλλά ο π. Νικηφόρος δεν μας μνημονεύει.

Το πρωί πηγαίνω εις το Γέροντά μου και του λέγω:

- Γέροντα, είχα αφήσει κάτι ονόματα εις το χαρτί. Τα μνημονεύεις;
 - Όχι, μου λέγει θυμωμένα. Ήταν άσχημα γραμμένα, και με μολύβι, και το έσχισα το χαρτί. Να τα γράφεις καθαρά για να τα μνημονεύω.
- Τότε τα καθарόγραψα και τα άφησα να τα μνημονεύει.

Από το βιβλίο του Γεωργίου Κρουσταλάκη, “Γέρων Εφραίμ Κατουνακιώτης, Ο Θεολόγος και παιδαγωγός της ερήμου”, των εκδόσεων Εν πλώ.